

“रथाङ्गलाङ्गलक्षस्त्रस्तिकाङ्गुशधारिणः ।
शेषा दर्शकराः सर्पाः फणिनः शीघ्रगामिनः ॥”
नत्र दर्शकरमेदा यथा,—

“दर्शकराः कृष्णसर्पा महाकृष्णः कृष्णोदरः श्वेत-
कपोतो महाकपोतो बलाहको महासर्पः शङ्ख-
पाली लोहिताक्षो गवेधुकः परिसर्पः खड्गफणः
कक्रुदः पद्मो महापद्मो दर्भपुष्पो दधिमुखः पुण्ड-
रीको भुङ्कुटीमुखो विष्किराः पुष्याभिकीर्णो
गिरिसर्प ऋजुसर्पः श्वेतोदरो महाशिरा अल-
गई आशीविष इति ॥”

एतद्विषयजनितलक्षणदिक् यथा,—

“तत्र दर्शकरविषयं त्वङ्गनयनखदशनसूत्र-
पुरीषदंशकृष्णत्वं रौच्यं शिरसो गौरवं सन्नि-
वेदना कटीपृष्ठयोवादीव्यं जृम्भणं वेपथुः
स्वरावसादो घुर्धुरको जड़ता शुक्लोद्गारः कास-
श्यासौ हिक्का वायोऋङ्गमनं शूलोद्वेष्टनं ढण्डा
लालास्रावः फेनगमनं श्रोतोऽवरोधस्तास्ताश्च
वातवेदना भवन्ति ॥” दर्शकरदशानां विष-
वेगादिकमाह यथा,—

“तत्र सर्वेषां सर्पाणां विषस्य सप्तवेगा भवन्ति ।
तत्र दर्शकराणां प्रथमे वेगे विषं शोणितं दूषयति
तत् प्रदृष्टं कृष्णतामुपैति तेन कार्णाग्रिपीलिका-
परिसर्पणमिव चाङ्गे भवति । द्वितीये मांसं
दूषयति तेनाढ्यं कृष्णता शोफो ग्रन्थयच्चाङ्गे
भवन्ति तृतीये मेदो दूषयति तेन दंशक्रेदः
शिरोगौरवं खेदश्चक्षुर्यहृणश्च । चतुर्थे कोलमनु-
प्रविश्य कफप्रधानान् दोषान् दूषयति । तेन तन्ना
प्रसक्तसन्निविष्टा भवन्ति । पञ्चमे अस्त्रीन्यनु-
प्रविशति प्राणमन्त्रिश्च दूषयति तेन पर्वमेदो
हिक्कादाहश्च भवति । षष्ठे मज्जानमनुप्रवि-
शति ग्रहणीश्चाढ्यं दूषयति । तेन गान्नायां
गौरवमतिसारो हृत्पीडा मूर्च्छा च भवति ।
सप्तमे शुक्रमनुप्रविशति ब्रान्धाल्यं कोपयति ।
कफश्च सूक्ष्मस्रोतोभ्यः प्रथ्यावयति तेन श्लेष्मवर्त्ति-
प्राटुर्भावः कटिपृष्ठभङ्गश्च सर्वचेष्टाविघातो
लालाखेदयोरतिप्रवृत्तिरुक्तासनिरोधश्च भवति ॥”

अथ दर्शकरदृष्टस्य चिकित्सामाह तत्रैव ।
“फणिनां विषवेग तु प्रथमे शोणितं हरेत् ।
द्वितीये मधुसर्पिर्भां प्राययेतागदं भिषक् ॥
नस्य कर्माङ्गने शुङ्गात् तृतीये विषनाशने ।
वान्तं चतुर्थे पूर्वोक्तां यवागूमथ द्वापयेत् ॥
शीतोपचारं क्वादाहौ भिषक् पञ्चमश्लयोः ।
द्वापयेच्छोधनं तीक्ष्णं यवागूचापि कीर्तिताम् ॥
सप्तमे त्ववपीडनं शीरस्तीक्ष्णं शोधयेत् ।
तीक्ष्णमेवाङ्गनं दद्यात् तीक्ष्णप्रक्षेपं मूर्द्धुं च ॥
कुंयात् काकपदं चर्मं चाङ्गुवा पिश्रितं
क्षिपेत् ॥”

खजाकाकारके, त्रि ॥

दर्शः, पुं, (दृश्यते उपर्यधोभावापन्नसमसूत्रपात-
न्यायेन राशिकांशावच्छेदेन सहावस्थितौ चन्द्र-
सूर्यौ यत्र । दृष्ट्वा + अधिकरणं घञ् ।) अमा-
वस्या । इत्यमरः । १ । १ । १८ ॥

“अथोऽन्वं चन्द्रसूर्यौ तु दर्शनादर्श उच्यते ॥”
इति मत्स्यपुराणम् ॥

(अयं शिनीवाल्यां विधाहपत्रां तस्मात् जातः ।

यथा, भागवते । ६ । १८ । ३ ।

“धातुः कुहुः शिनीवाली राका चाशुमतिस्तथा ।
सायं दर्शमथ प्रातः पूर्णमासमशुक्रमात् ॥”

दृष्ट्वा + भावे घञ् ।) अवलोकनम् । इति
मेदिनी । श्रे, ७ ॥ (यथा, महाभारते । १३ ।
१४४ । ४५ ।

“दृष्ट्वाः केचिदाभान्ति नराः काष्ठमया इव ।
प्रियदर्शास्तथा चान्ये दर्शनादेव मानवाः ॥”

पश्चान्तकृतयागविशेषः । स यागचयात्मकः ।
यथा । “आग्नेयाष्टाकपालेन्द्रदधैन्द्रपयोयागा-
स्त्रयोऽभावास्तथा स च यावज्जीवं कर्त्तव्यः
कौखपाधिकर्त्तव्यो माससाध्यश्च ॥” इति मल-
मासतत्त्वम् ॥

दर्शकः, पुं, (दृश्यति वृषादिसमीपगमनपथमिति ।

दृष्ट्वा + शिच् + खुल् ।) द्वारपालः । इत्य-
मरः । २ । ८ । ६ ॥ (जातिविशेषः । यथा,
महाभारते । ६ । ६ । ५३ । [स्तथा ॥”

“काशीरा सिन्धुसौवीरा गान्धारा दर्शका-
न्नि, दर्शयिता । (यथा, कुमारः । ६ । ५२ ।

“विधिप्रयुक्तसत्कारैः स्वयं मार्गस्य दर्शकः ॥”
प्रवीणः । इति मेदिनी । के, १०३ ॥ (प्रका-
शकः । यथा, हितोपदेशे । १ । ११ ।

“अनेकसंशयोच्छेदि परोक्षार्थस्य दर्शकम् ।
सर्वस्य लोचनं शास्त्रं यस्य नास्वस्य एव सः ॥”

दृष्ट्वा + खुल् । द्रष्टा । यथा, महाभारते ।
१ । १४१ । १७ ।

“एकाग्रः स्याददृष्टतो निर्व्यं विवरदर्शकः ।
राजनाय्यं सपत्नेषु निर्व्योद्विषः समाचरेत् ॥”

दर्शतः, पुं, (दृश्यते गगनमार्गं इति । दृष्ट्वा +
“भृष्टदृशीति ॥” उणां । ३ । ११० । इति
अतच् ।) सूर्यः । चन्द्रः । इति सिद्धान्त-
कौमुद्यामुखादिट्टिः ॥ (दर्शनीये, त्रि । यथा,
अखेदे । १ । १४४ । ७ ।

“यो विश्वतः प्रबुद्धसि दर्शतो रथः संदृष्टौ
पितु मा इव क्षयः ॥”

दर्शनं, स्त्री, (दृश्यतेऽनेनेति । दृष्ट्वा + करणे ल्युट् ।)

नयनम् । खप्रः । बुद्धिः । धर्मः । उपलब्धिः ।
दपंथः । (दृश्यते यथार्थतत्त्वमनेनेति ।)
शास्त्रम् । इति मेदिनी । ने, ७३ ॥ शास्त्रस्य
वङ्गविधम् । वैशेषिकन्यायमीमांसाशास्त्रपात-
ञ्जलवेदान्तरूपम् । एतानि तत्त्वज्ञानार्थं वेदान्
विचार्य कणादगोब्रमजैमिनिनिकपिलपतञ्जलि-
वेद्यासास्त्रैर्मुनिघटकेः कृतानि ॥ इत्या । इत्य-
जयः ॥ वर्णः । इति त्रिकाख्यशेषः ॥ चाक्षुष-
ज्ञानम् । देखा इति भाषा । तत्पर्यायः ।
निर्वर्णनम् २ निधानम् ३ आलोकनम् ४ ईच-
णम् ५ । इत्यमरः । ३ । २ । ३१ ॥ निभा-
लनम् ६ । इति जटाधरः ॥ * ॥ (यथा, भाग-
वते । १ । ६ । ३४ ।

“आहृत इव मे शीघ्रं दर्शनं याति चेतसि ॥”
पुराणदर्शनानि यथा,—

नन्द उवाच ।

“येषाञ्च दर्शने पुण्यं पापञ्च यस्य दर्शने ।
तत् सर्वं वद सर्वेश्च । श्रोतुं कौतूहलं हि मे ॥

श्रीभगवानुवाच ।

सुब्राह्मणानां तीर्थानां वैश्वानाञ्च दर्शने ।
देवताप्रतिमादर्शात् तीर्थस्नानी भवेन्नरः ॥

सूर्यस्य दर्शने भक्त्वा सतीनां दर्शने तथा ।
सञ्ज्ञासिनां यतीनाञ्च तथैव ब्रह्मचारिणाम् ॥

भक्त्वा गवाञ्च वङ्गीनां गुरुणाञ्च विशेषतः ।
गजेन्द्राणाञ्च सिंहानां श्वेताश्वानान्तथैव च ॥

शुकानाञ्च पिकानाञ्च खड्गनानान्तथैव च ।
हंसानाञ्च मयूराणां चासानां शङ्खपक्षिणाम् ॥

वत्सप्रयुक्तधेनूनामश्वत्थानां तथैव च ।
पतिपुत्रवतीनाञ्च नराणां तीर्थयायिणाम् ॥

प्रदीपानां सुवर्णानां मण्डानाञ्च विशेषतः ।
सुक्तानां ह्यैरकाणाञ्च मानिष्यानां महाप्रथम् ॥

तुलसीशुक्लपुष्याणां दर्शनं पापनाशनम् ।
फलानि शुक्लान्यानि घृतं दधि मधूनि च ॥

पूर्णकुम्भश्च लाजाञ्च राजेन्द्रं दर्शनं जलम् ।
मालाञ्च शुक्लपुष्याणां दृष्ट्वा पुण्यं लभेन्नरः ॥

गोरोचनाञ्च कर्पूरं रजतञ्च सरोवरम् ।
पुष्योद्यानं पुष्यितञ्च दृष्ट्वा पुण्यं लभेन्नरः ॥

देवाश्रितं देवघटं सुगन्धिपवनं तथा ।
शङ्खञ्च दुन्दुभिं दृष्ट्वा सद्यः पुण्यं लभेन्नरः ॥

शुक्लपञ्चस्य चन्द्रस्य पीयूषं चन्दनं तथा ।
कसूरीं कुङ्कुमं दृष्ट्वा नन्द ! पुण्यं लभेन्नरः ॥

पताकामन्त्रयवतं तरुं देवोत्थितं शुभम् ।
देवालयं देवखातं दृष्ट्वा पुण्यं लभेन्नरः ॥

शुक्तिं प्रवालं रजतं स्फाटिकं कुशमलकम् ।
गङ्गाशयं कुशं ताम्रं दृष्ट्वा पुण्यं लभेन्नरः ॥

पुराणपुस्तकं शुद्धं सबीजं विष्णुयन्त्रकम् ।
स्निग्धदूर्वाक्षतं रत्नं दृष्ट्वा पुण्यं लभेन्नरः ॥

तपस्विनं सिद्धमन्त्रं समुद्रं ह्यण्डसारकम् ।
यज्ञं महोत्सवं दृष्ट्वा सुपुण्यं लभते नरः ॥

गोमूत्रं गोमयं दुग्धं गोघृत्तं गोष्ठगोखदम् ।
पक्वशस्यान्वितं चैत्रं दृष्ट्वा पुण्यं लभेन्नरः ॥

रुचिरां पद्मिनीं श्यामां न्यग्रोधपरिमखलाम् ।
सुवैशकां सुवसनां दिवभूषणभूषिताम् ॥

वेषां क्षेमङ्करीं गन्धं सद्दूर्वाक्षततत्तुलाम् ॥
सिद्धान्तं परमात्रञ्च दृष्ट्वा पुण्यं लभेद्भुवम् ॥

कार्तिकीपूर्णिमायाञ्च राधिकाप्रतिमां शुभाम् ।
संपूज्य दृष्ट्वा नला च करोति जन्मखण्डनम् ॥

हिङ्गुलायां तथाऽन्यामिषे भासि सिते शुभे ।
श्रीदुर्गाप्रतिमां दृष्ट्वा करोति जन्मखण्डनम् ॥

शिवरात्रौ च काश्याञ्च विश्वनाथस्य दर्शनम् ।
हलोपवासं पूजाञ्च करोति जन्मखण्डनम् ॥

जन्माष्टमीदिने भक्तो दृष्ट्वा मां विन्वमाधवम् ।
प्रणम्य पूजां कृत्वा च करोति जन्मखण्डनम् ॥

उपोष्य व्रजभूमौ च भास्वीरे मालतीवने ।
संपूज्य राधां माञ्चैव करोति जन्मखण्डनम् ॥